

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/484/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214216442
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2214216442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, ICO: 36 234 176, proti odporcovi: Q. F., R.. XX.XX.XXXX, D. J. P. XXXX/XX, XXX XX A. I., o zaplatenie 1.087,90 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 18.08.2014 domáhal na tunajšom súde o zaplatenie žalovanej istiny s prísl., keď tvrdil, že odporca porušil zmluvné podmienky z úverovej zmluvy s úverovým rámcom. Uviedol, že zmluva obsahuje však náležitosti podľa zák. o spotrebiteľských úveroch, pričom údaj o RPMN pri revolvingovom úvere určiť nie je možné. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania.

Súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, navrhovateľ sa ospravedlnil, odporcu ospravedlnila jeho dcéra.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie, keď boli oboznámené listiny predložené navrhovateľom a to splátkový kalendár, úverová zmluva, úverové zmluvné podmienky, výzva k úhrade, poštový podací hárok, výpis z účtu, špecifikácia a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci :

Navrhovateľ a odporca dňa 15.10.2007 uzavreli písomnú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 20.000,- Sk (č.l. 9). Navrhovateľ tvrdí, že s odporcom uzavrel zmluvu s úverovým rámcom pôvodne 995,82 eur, potom 1.714,28 eur podľa Hlavy 8 ÚZP pod č. XXXXXXXXXXXX. Na takýto úver poukazuje vo výzve k splateniu celého dlhu z 26.02.2013 (č.l. 14). Zmluvu s takýmto číslom nepredložil. Predložil len vyššie uvádzanú zmluvu (č.l. 9). Hneď na prvej strane zmluvy v dolnej časti pod bodmi označenými ako č. 42, 43, 44 a 45 sa nachádza veľmi drobným (voľným okom ani za pomoci dioptrickej pomôcky pre vady zraku nečitateľným) písmom písaný text. Dokonca v porovnaní s úverovými podmienkami (č.l. 10) ešte menším písmom písaný ako úverové podmienky. Uvádza sa v ňom, že navrhovateľ a klient uzatvárajú aj zmluvu o revolvingu č. I. a o revolvingu č. II. Na zmluve je podpis odporcu a podpis navrhovateľa cestou jeho zástupcu. V dolnej časti je veľmi drobným písmom písaný text, že „ klient a spoločnosť podpisom na ÚZ súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže zmluvu o RÚ, a to s úverovým rámcom

a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok. Na č.l. 10 sa nachádzajú Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. V hlave 8 až 11 týchto podmienok je text týkajúci sa zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a úverovej karty k nemu. V hlave 13 sa nachádza text týkajúci sa zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. Úverové podmienky nie sú podpísané navrhovateľom, predávajúcim ako zástupcom navrhovateľa ani odporcom. V hlave 14 § 23 sa uvádza, že spotrebiteľ podpisom potvrdzuje, že prevzal jeden z originálov ÚZ vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Pod bodom 42 až 45 úverovej zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky, pričom odporca potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený. Splátkový kalendár nebol súčasťou zmluvy, pretože nikde v zmluve sa nekonštatuje, že bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a nikde sa ani neuvádza, že ho odporca prevzal spolu so zmluvou.

Z pripojeného splátkového kalendára (č.l. 16) vyplýva, že v danom prípade išlo o typ úveru KK, výška úveru 995,82 eur, dátum podpisu 09.10.2007 č. zmluvy XXXXXXXXXX. Vyplýva z neho, že odporca celkom čerpal 1.714,28 eur. Uhradil celkom 2.049,22 eur. Jednotlivé splátky boli započítané, ako to vyplýva zo splátkového kalendára, nielen na úhradu istiny úveru, ale aj na úroky a poplatky.

Podľa ust. § 1 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej právnej forme.

Podľa ust. § 3 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa ust. § 3 odsek 2/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 3 ods. 6 písm. b/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená.

Podľa ust. § 4 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g / zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ust. § 4 ods. 5/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 (teda aj v čase uzavretia zmluvy 15.10.2007) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 879I Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 ustanoveniami tohto zákona sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 15.10.2010, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich uplatnené pred 1. marcom 2010 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa ust. § 3 ods. 1/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 37 ods. 1/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 52 ods. 1/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 451 ods. 1/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2/ Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho úkonu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 457 Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 ak je zmluva neplatná alebo bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá / Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2/ Obč. Zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 273 ods. 1/ Obchod. zák. časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a to z týchto dôvodov:

Navrhovateľ tvrdí, že s odporcom uzavrel písomnú úverovú zmluvu s úverovým rámcom na sumu 995,82 eur - reálne to malo byť 1.714,28 eur, ako to navrhovateľ udáva v bode II návrhu. Odporca mal zaplatiť 923,36 eur (bod V návrhu), čo je podľa platobnej histórie výška dlhu na istine. Nároky na zaplatenie úveru si tak uplatňuje tvrdiac, že ide o nárok z platne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere. Z tohto potom vyplýva, že pri posúdení dôvodnosti návrhu navrhovateľa musí súd vychádzať z právnej úpravy spotrebiteľských úverov, ktorá bola účinná v čase, keď mala byť zmluva uzavretá, teda ku dňu 15.10.2007, ale aj podľa zák. ust. Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010, lebo nároky z nej sú uplatnené až návrhom podaným dňa 18.08.2014, teda po dátume 01.03.2010, v čase účinnosti Obč. zák. v znení jeho novely od 01.03.2010. S poukazom na ust. § 879l Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010 sa musí riadiť preto aj zák. ust. § 52 a nasl. Obč. zák. v znení účinnom od 01.03.2010. Súd musí skúmať, či bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Ak bola uzavretá, či bola uzavretá platne. Ak bola uzavretá platne, či obsahuje všetky náležitosti, aby ju bolo možné považovať za úver s úrokom a s poplatkami, alebo za úver bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ si totiž nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže uplatňovať jedine z platne uzavretého úkonu - platne uzavretej zmluvy o úvere a navyše niektoré nároky (poplatky, úroky, ktoré započítaval z vykonaných úhrad) len ak zmluva obsahuje zákonom dané náležitosti. Toto všetko musí riešiť v rámci posúdenie predbežnej otázky. Následne musí skúmať, či navrhovateľ plnenie poskytol a v akej výške. Je nutné skúmať, či odporca vrátil plnenie, v akom rozsahu a čo všetko je povinný ako plnenie vrátiť. Ak nebol platne uzavretý úkon, od ktorého si navrhovateľ svoje plnenie požaduje, potom je zasa nutné skúmať, či nedošlo zo strany odporcu na úkor navrhovateľa k bezdôvodnému obohateniu a či odporca z tohto titulu je alebo nie je povinný vrátiť takto poskytnuté plnenie a v akom rozsahu.

Navrhovateľ mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva aj z verejne dostupných údajov v obchodnom registri (www.orsr.sk <<http://www.orsr.sk>>). Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že navrhovateľ bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a tiež zák. ust. § 52 ods. 3/ Obč. zák., pretože túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania.

Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa ako to vyplýva z zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ako aj ust. § 52 ods. 4/ Obč. zák., pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a navrhovateľ opak tohto postavenia odporcu nepreukázal žiadnymi dôkazmi.

Predmetom zmluvy malo byť poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré mal odporca vrátiť aj s úrokmi. Malo ísť o dočasné poskytnutie úveru, formou úverového rámca ako tvrdí navrhovateľ. Z toho potom vyplýva, že nejde len o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy, ale že ide aj o vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V takom prípade sa tento musí okrem už uvedeného riadiť aj zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Je nutné uviesť, že je zrejmé, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej úverových zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené navrhovateľom, bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s jednotlivými vopred pripravenými kolónkami, kde sa vyplňajú potrebné údaje. Individuálne mohli byť dojednané, ako to vyplýva aj zo zmluvy, kde je predtlačенý text a vyplňané kolónky, len údaje o spotrebiteľovi, typ úveru, výška úveru, mesačná splátka, počet splátok, konečná výška úveru, RPMN, termíny splatnosti splátok. Všetko ostatné už je na formulári predtlačенé a nemenné a to vrátane dojednaní o revolvingu, kde nie sú žiadne individuálne dohodnuté podmienky, lebo je to

predtlačení text bez toho, že by tam bolo niečo doplnené. Uvedené je zrejme a vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, keď navrhovateľ predkladá v rámci konaní také isté formulárové zmluvy ale týkajúce sa iných účastníkov na strane spotrebiteľa.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zák. ust. § 4 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu. Absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť. Vyplýva to nielen zo zák. ust. § 4 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch, ale aj zo zák. ust. § 40 Obč. zák. Ide o absolútnu neplatnosť. Na dôvod absolútnej neplatnosti musí súd prihliadať z úradnej povinnosti a to bez ohľadu, či sa jej niekto dovoľá alebo nie.

Navrhovateľ tvrdí, že medzi ním a odporcom bola uzavretá úverová zmluva s úverovým rámcom v písomnej forme a teda je platná, pričom obsahuje aj všetky náležitosti podľa zák. o spotrebiteľských úveroch. Obsahuje ich v časti zmluvy a bližšie je špecifikovaná v úverových podmienkach. Platnosť nadobúda podpisom a v tom štádiu odporcu k ničomu nezaväzovala. Účinnosť nadobudla až aktiváciou kreditnej karty, ktorú mu dodávateľ - navrhovateľ poslal, ak si riadne plnil povinnosti zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V metodickú príručku je obsiahnutý aktuálny sadzovník poplatkov a odmien. Okrem toho odporca svojím podpisom potvrdil, na líčnej strane zmluvy, že ustanovenia sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť s týmito podmienkami viazaný.

Pri posúdení platnosti navrhovateľom tvrdenej úverovej zmluvy s úverovým rámcom dospel súd v rámci riešenia predbežnej otázky k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by medzi ním a odporcom bola platne uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 995,82 eur alebo 1.714,28 eur. Navrhovateľ nepredložil žiadnu takú písomnosť, z ktorej by jednoznačne nad všetky pochybnosti vyplývalo, že ide o písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej by bolo jednoznačne zrejme a nepochybné, že navrhovateľ a odporca uzavreli písomnú úverovú zmluvu s úverovým rámcom. Navrhovateľ tvrdí, že sa tak stalo úverovou zmluvou zo dňa 15.10.2007, predmetom ktorej bola zmluva o úvere. V tomto smere dospel súd k záveru, že navrhovateľ svoje dôkazné bremeno o uzavretí platnej písomnej úverovej zmluvy s úverovým rámcom neunesol a svoje tvrdenia nepreukázal. V prvom rade je nutné zdôrazniť, že tak ako je zmluva nakoncipovaná a ako sú umiestnené jednotlivé jej časti, vrátane textu pod bodmi 42 až 45 v úverovej zmluve navrhovateľ vopred vnútil konajúcej osobe - odporcovi aj podpis iného úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu (úver 20.000,- Sk). Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu - úverovej zmluvy s úverovým rámcom - revolving I. a revolving II. Naviac ide o text písaný tak malým písmom, že je skoro voľným okom až nečitateľný. Týka sa to nielen textu medzi kolónkami č. 42 až 45 úverovej zmluvy, ale aj úverových podmienok. Neobstojí preto ani argumentácia navrhovateľa, že odporca svojím podpisom potvrdil, na líčnej strane zmluvy, že ustanovenia sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť s týmito podmienkami viazaný. Aj toto prehlásenie sa nachádza na prvej strane zmluvy a písané tým drobným a nečitateľným písmom. Odporca nemal možnosť voľby podpísať len zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 20.000,- Sk. Text o úverových zmluvách s úverovým rámcom sa nachádza nad kolónkami, kde sú podpisy účastníkov zmluvy. Je dôležité uviesť, že tlačivo úverovej zmluvy ako aj úverové podmienky sú jednoznačne a nad všetku pochybnosť vypracované a koncipované navrhovateľom. Odporca ako účastník zmluvného vzťahu nemal možnosť obsah týchto zmeniť ani do nich nejakým zásadným spôsobom zasiahnuť. Okrem vypísaných údajov. Naviac v hlave 8 § 2 úverových podmienok je uvedené, že spoločnosť je oprávnená klientovi zaslať spolu s výzvou k jej aktivácii aj metodickú príručku, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Z tohto textu vlastne vyplýva, že podpisom zmluvy sa vlastne zmluva neuzatvorila. Navrhovateľ totiž sa síce zaviazal, že zmluvu uzavrel, ale zároveň touto vetou vlastne vyvrátil svoje predchádzajúce, lebo to, či kartu na aktiváciu pošle, malo ešte záležať od jeho posúdenia údajov v tejto zmluve. Je neprijateľné, v rozpore nielen s obchodnými zvyklosťami, ale aj v rozpore s dobrými mravmi, aby dodávateľ mohol dvojstranný právny úkon meniť svojou jednostrannou vôľou bez vôle a účasti druhej zmluvnej strany čo do úverového rámca a aj čo do podmienok jeho čerpania. V tomto smere je nutné uviesť, že celý takýto postup, takéto konanie navrhovateľa ako dodávateľa je nutné vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi nielen podľa ust. § 3/ a 39/ Obč. Navrhovateľ v podstate týmto spôsobom využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporcu, keď mu nanútil vlastne podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej, ale bez bližšie dohodnutých podmienok,

iba s odkazom na úverové podmienky. Odporca totiž ak chcel úver, zákonite tým podpísal a musel podpísať aj text o zmluvách o revolvingovom úvere pod už spomínanými bodmi č. 42 až 45 úverovej zmluvy. Tak je totiž koncipované celé tlačivo. Nie je možné podpísať ho bez textu o úverovej zmluve o revolvingu. Okrem toho absentujú aj náležitosti zák. ust. § 4 ods. 2/ zák. o spotrebiteľskom úvere. Chýba termín splatnosti, chýba výška splátok úrokov, chýba úroková sadzba, a všetky ostatné náležitosti. Neobstojí ani argumentácia, že všetky podmienky sú v úverových podmienkach. Úverové podmienky majú byť všeobecnými obchodnými podmienkami a nie časťou, kde majú byť obsiahnuté podstatné náležitosti o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom. Navyiac ani tam všetky obsiahnuté nie sú. Pokiaľ sa týka textu pod bodmi 42 až 45 o revolvingu, celého textu úverových podmienok ide o dojednanie absolútne neplatné. Sú písané veľmi drobným, voľným okom skoro nečitateľným písmom. Z tohto dôvodu je nutné s poukazom na ust. § 37 ods. 1/ Obč. zák. vyhodnotiť dojednania o zmluve o revolvingovom úvere ako aj všetky ostatné v úverových podmienkach ako absolútne neplatné, pretože ide o právny úkon, ktorý nebol urobený určite a zrozumiteľne, lebo sú vlastne nečitateľné a tak nie je možné sa s nimi riadnym spôsobom pred podpisom zmluvy ani oboznámiť a posúdiť obsah dojednania. Ďalším dôvodom ich absolútnej neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1/ a ust. § 39/ Obč. zák. Pri vyhotovení úverových zmluvných podmienok navrhovateľ ako dodávateľ totiž postupoval z rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednania o revolvingu pod bodmi 42 až 45 a ostatné v úverových podmienkach vyhotovil tak drobným písmom, že tým vlastne využil omyl spotrebiteľa, ktorý takýmto drobným písmenám ani nevenoval dostatočnú pozornosť a ani nemohol, lebo boli skoro nečitateľné a teda netransparentné. Okrem toho ich zapracoval do zmluvy tak, že spotrebiteľ, ktorý chcel úver len v sume 20.000,- Sk vlastne musel podpisom zmluvy o úvere podpísať aj revolvingovú zmluvu, lebo sa nachádzajú nad kolónkami vyhradené na podpis zmluvy o úvere. Navyiac ostatné dojednania revolvingu (ale nie všetky) ako podstatné náležitosti podľa zák. o spotrebiteľských úveroch ale aj zák. ust. Obč. zák. ako to vyplýva z obsahu úverových podmienok, sú zapracované medzi menej podstatné a menej významné úverové podmienky, čo môže vyvolať u spotrebiteľa dojem, že aj táto je tak nedôležitá a nehovoriac o tom, že taký dojem vyvoláva aj veľkosť (alebo skôr malosť, drobnosť) písma, ktorými sú tieto podmienky písané. Z tohto dôvodu text pod bodmi 42 až 45 úverovej zmluvy, kde je zmienka o údajnom uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj toho podmieneného ešte posúdením podmienok navrhovateľom, úverové zmluvné podmienky sú prakticky nečitateľné, teda nejasné, neurčité, v rozpore s dobrými mravmi a teda aj neplatné. Navyiac je nutné uviesť, že dohodu účastníkov o výške úverového rámca, o výške splátok, o výške úrokov a dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť všeobecných úverových (vlastne obchodných) podmienok. Všetky tieto totiž vyžadujú písomnú formu. Nedostatok písomnej formy má za následok neplatnosť týchto zmlúv. Nedostatok písomnej formy má za následok neplatnosť týchto zmlúv. V tomto smere je nutné poukázať aj na rozhodnutia tunajšieho súdu naposledy 8C/352/2012 - 37 zo dňa 06.11.2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave 23Co/109/2013 - 67 zo dňa 27.01.2014, 8C/12/2014 zo dňa 25.02.2014, v ktorých bolo konštatované, že navrhovateľ, ktorý je totožný s navrhovateľom z tohto konania, má právo len na skutočne poskytnuté plnenie bez navýšenia o úroky a poplatky, lebo nepreukázal existenciu platnej písomnej úverovej zmluvy s úverovým rámcom, pre nedostatok jej písomnej formy a neplatnosť aj z dôvodov vyššie uvedených a titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Nutné je poukázať aj na odôvodnenie z rozsudku Krajského súdu v Trnave 23Co/109/2013 - 67 zo dňa 27.01.2014, ktorom konaní bol navrhovateľ tiež účastníkom konania v postavení navrhovateľa, keď bolo konštatované, že v súlade s citovaným ustanovením § 3 ods. 6 písm. b/, musel byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená. Hlave 13 úverových podmienok a rovnako ani v Hlave 8 úverových podmienok, na ktoré v častiach Hlava 13 odkazuje, však nie je zmienka o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch, ktoré by mal odporca za poskytnutý úver platiť. Nemožno prihliadnuť ani na zmluvu o úvere, lebo tá neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, len údaj o RPMN, pretože táto sa týka iného právneho úkonu, zmluvy o úvere, ktorá nie je predmetom tohto konania. V ustanoveniach úverových podmienok o RU I a RU II sa odkaz na ročnú úrokovú sadzbu podľa zmluvy o úvere nenachádza. Poplatky za poskytnutie či už úveru, alebo RU I a RU II v zmluve uvedené nie sú. V § 2 Hlavy 8 úverových zmluvných podmienok sa uvádza, že spoločnosť je oprávnená klientovi zaslať úverovú kartu (kreditnú kartu) spolu s výzvou k jej aktivácii a Metodickú príručku, ak si bude klient riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, úverových podmienok a platných právnych predpisov. Súčasťou metodického príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien. Navrhovateľ poukazoval na to, že v úverových podmienkach je uvedené, že odporca sa oboznámil s úverovými podmienkami, sadzobníkom poplatkov navrhovateľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Vzhľadom na znenie zmluvy, hlavne jej textu pod bodmi 42 až 45 bolo

možné dospieť k záveru, že len úverové zmluvné podmienky, ktoré boli prehlásené za súčasť zmluvy, sú súčasťou zmluvy, pretože to text zmluvy vyslovene uvádzal. Sadzobník poplatkov navrhovateľa však za súčasť zmluvy považovať nemožno. Prehlásenie účastníka zmluvy, že sa oboznámil so sadzobníkom a bude ho dodržiavať nemožno vykladať tak, že by sa sadzobník stal súčasťou zmluvy. Nie je tak pre odporcu záväzný a navrhovateľovi podľa neho nemôžu byť žiadne nároky priznané. Ak sa teda navrhovateľ domáhal úrokov a poplatkov na základe sadzobníka, toto právo mu priznané byť nemohlo. Navyše odporca musel byť o výške úrokov a poplatkov informovaný v čase uzavretia zmluvy, t.j. najneskôr 15.10.2007. Z textu samotných úverových podmienok je však evidentné, že odporca sa mohol dozvedieť údajoch obsiahnutých v sadzobníku až neskôr, keď mu vzniklo právo na zaslanie metodologickej príručky spolu so sadzobníkom. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že revolvingové zmluvy odporujú ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahujú údaj o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená, preto je potrebné ju považovať za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka (neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom). Vzhľadom na to, že súd považoval zmluvu za neplatnú, plnenie, ktoré má odporca vrátiť možno priznať iba z titulu bezdôvodného obohatenia a povinnosťou odporcu bolo vrátiť len istinu, teda poskytnutý úver, bez úrokov a bez poplatkov. V ďalšom uvedené rozhodnutie vychádza aj z toho, že konanie navrhovateľa pri uzatváraní zmlúv hore popísaným spôsobom napĺňa aj znaky nekalej obchodnej praktiky. Ako už bolo hore uvedené ide o zmluvu spotrebiteľskú a navrhovateľa je potrebné považovať za dodávateľa. Vo veci je preto potrebné tiež aplikovať ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 250/2007 Z.z (predtým zák.č.634/1992 Zb.). Ustanovenie § 4 ods. 8 citovaného zákona stanovuje, že predávajúci (teda aj dodávateľ) nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Ustanovenie § 7 ods.2 cit. zák. definuje, že obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu zrejmé, že navrhovateľ postupuje pri uzatváraní zmluvy o RU II tak, že so spotrebiteľom uzavrie zmluvu o úvere a ustanovenia o revolvingovom úvere (dokonca o RU I a RU II) umiestni do úverových zmluvných podmienok (predpísaného textu vopred pripraveného navrhovateľom), pričom text úverových podmienok nemôže spotrebiteľ žiadnym spôsobom ovplyvniť, meniť, odmietnuť a pod. Z uvedeného postupu navrhovateľa potom vyplýva, že spotrebiteľ, ak chce uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, nemá inú možnosť, len prijať zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, pričom vôbec nie je zrejmé, o uzavretie ktorej zmluvy má spotrebiteľ vlastne záujem. V danom prípade pri uzatváraní zmluvy existuje nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle spotrebiteľa späť so skutočnosťou, či vôbec spotrebiteľ má reálnu možnosť odmietnuť poskytnutie revolvingového úveru. V danom prípade navrhovateľ ako veriteľ a dodávateľ dosiahol uzavretie zmluvy o RU I. a RU II. použitím nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že právny úkon, zmluva o RU I. a RU II, bol súčasťou len úverových zmluvných podmienok, ktoré sú ale súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere uvedená na prvej strane celej písomnosti a jej podstatné náležitosti sú uvádzané väčším písmom, sú pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľné, jednoznačné (obsahujú konkrétne čísla úroku, výšku a počet splátok), sú čitateľné. Všetky ostatné časti písomnosti, vrátane úverových podmienok, zmluvy o RU I, zmluvy o RU II, majú úplne odlišnú podobu, sú písané drobným písmom, údaje v nich obsiahnuté sú nekonkrétne s množstvom odkazov na iné časti, neprehľadné, pre priemerného spotrebiteľa nezrozumiteľné, vyvolávajúce dojem, že sú nepodstatné a zmluva sa uzatvára za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve. Takýto postup navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o RU I. a RU II možno považovať za postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, pretože nevysvetľuje, prečo by účastníci nemohli uzavrieť len zmluvu o úvere alebo len zmluvu o RU I alebo len zmluvu o RU II s tým, že v zmluve budú uvedené riadnym spôsobom všetky podstatné náležitosti o RU I. a RU II tak, ako to stanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Postup navrhovateľa pri uzatváraní takýchto zmlúv (obsahujúcich až 3 právne úkony) podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe (úveru), pretože spotrebiteľ sa domnieva, že uzatvára zmluvu za podmienok, ktoré sú v zmluve jednoznačne a výrazne označené. Opak je však pravdou, uvedená a zrozumiteľná zmluva je nepodstatná, nerealizuje sa, realizuje sa iná zmluva, obsiahnutá len v úverových podmienkach

s množstvom ďalších odkazov). Konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem. Takýto právny úkon je potom potrebné aj z uvedeného dôvodu vyhodnotiť ako absolútne neplatný, spôsobujúci následky ako sú hore uvedené (možnosť rozhodnúť len o bezdôvodnom obohatení).

Je pravdou, že navrhovateľ poskytol odporcovi plnenie, ale vzhľadom na nedostatok písomnej formy (ale aj vzhľadom na ostatné dôvody absolútnej neplatnosti) nemožno tvrdiť, že zmluvy o revolvingu sú platné podľa ust. § 11 ods. 1/ zák. o spotrebiteľských úveroch. Za platnú sa považuje len taká zmluva, ktorá má písomnú formu, (pričom neexistujú iné dôvody jej absolútnej neplatnosti), ale absentuje niektorá z náležitostí uvedených v ust. § 9 ods. 2/ zák. o spotrebiteľských úveroch. To však nie je daný prípad, lebo tu písomná forma absentuje a navyš tu existujú aj dôvody jej absolútnej neplatnosti. Preto, ak má prípadne odporca nejaké plnenie vrátiť, možno ho uplatňovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia, z neplatného právneho úkonu. Odporca tak nemá povinnosť vrátiť nič navyš. Má povinnosť vrátiť len to, čo jej bolo naozaj, reálne poskytnuté zo strany navrhovateľa. Odporca sa totiž na úkor navrhovateľa ničím navyš neobohatí.

Navrhovateľ odporcovi reálne poskytol celkom sumu 1.714,28 eur. Odporca doteraz vrátil

navrhovateľovi sumu celkom 2.049,22 eur a nie ako tvrdí navrhovateľ v návrhu, čl. V sumu 923,36 eur. Z tohto dôvodu preto nie je povinný zaplatiť navrhovateľovi nič. Navrhovateľ plnenie, ktoré mu odporca uhradil započítal nielen na úhradu skutočne čerpanej sumy, ale aj na úhradu úrokov a poplatkov. Pre absolútnu neplatnosť zmluvy však nemal na takéto plnenia nárok. Úhradu poskytnutú odporcom tak súd musel zohľadniť jedine a výlučne len na úhradu toho, čo odporca čerpal a na nič viac. Postup navrhovateľa vzhľadom na neplatnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere bol preto v rozpore so zákonom. Nemal totiž nárok na úroky, ani na poplatky a tak plnenie prijaté od odporcu nemohol

započítat' na nič iné, len na zníženie jeho dlhu na vyčerpaných finančných prostriedkoch, ktoré mu navrhovateľ poskytol.

Keďže však navrhovateľ žiadal viac ako mu prináležalo (prináležala mu suma 1.714,28 eur, ktorá mu bola vrátená), lebo žiadal sumu 1.087,90 eur, jeho návrh je nedôvodný. V nedôvodnej sume si totiž navrhovateľ uplatňoval úhradu istiny v sume vyššej ako dôvodnej, lebo žiadal sumu 923,36 eur (č.l. 18), teda žiadal viac ako mal nárok z dôvodov už vyššie uvedených. Okrem toho v nedôvodnej sume žiadal uhradiť úrok 1,38 eur, na ktorý nemal žiadny právny nárok, lebo neexistuje platná dohoda o úvere a ani o úrokoch z úveru opäť už z dôvodov vyššie uvedených. Úroky z omeškania vo výške 132,75 eur si taktiež uplatnil v nedôvodnej sume. Keďže neexistuje platná dohoda o spotrebiteľskom

úvere s platným dojednaním o podstatných náležitostiach vrátane poplatkov v nedôvodnej sume sú i

poplatky za výpis z účtu. Keďže neexistuje platná dohoda o úrokoch, lebo neexistuje ani len platná dohoda o úvere, nemá navrhovateľ právo ani na úroky za hotovostné transakcie vo výške 154,22 eur. V nedôvodnej časti potom bolo potrebné návrh navrhovateľa zamietnuť.

Odporca mal vo veci plný úspech (podľa § 142 ods. 1 O.s.p.). Keďže mu trovy konania nevznikli, nebolo mu čo priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.